

вѣтъ въ другъй единъ край на Дакія. Въ царуваніето на *Каракалла*, Дакытъ пакъ са възбунтувахъ, и са случихъ нѣколко сбиванія помежду тѣхъ, и този владѣтель, комуто най-подиръ дадохъ заложници въ удостовѣреніе на тѣхната бѣдуща вѣрность и преданность. ⁽¹¹⁾

Слѣдъ първото покореніе на Дакія въ 105 год. много челяди бѣхъ оставили родната си земя и отишли бѣхъ да търсѣтъ прибѣжище у съседнытъ варвары, имената на които исторіята замълчава, но вѣроятно е да сѣ были Славены, които по онуй време населѣвахъ онѣзи мѣста. Тѣ са наговорихъ сетѣ съ Сарматытъ, Квадытъ и Аллеманытъ за да нападнѣтъ Имперіята. И потомцытъ имъ, въ царуванъето на *Максимиана* (235), като си съединихъ сплитъ съ Сарматытъ, направихъ страшни опустошенія въ римскытъ области. Но можемъ предпола-га, че тѣ са отблъснѣхъ тозъ пѣтъ съ голѣмы загубы, защото на другата година И-рътъ прие титула *Сарматскый* и *Дакыйскый*, какъто свидѣлствувать много надписи, намѣренны по Франція и по Испанія. ⁽¹²⁾

**§ 10. Аврелианъ (270—275) напуца отвѣдъ-
дунавската Дакія, която са населява отъ
новы народы.**

Въ 265 год. слѣдъ Р. Х., която е 13-та отъ царуванъето на Галліена, Готтытъ и разны други варварскы народы станѣхъ господари на Дакія: загубата на тѣзи провинція е въ числото на бѣдытъ

⁽¹¹⁾ Dio, l. LXXII; p. 818. — Gét. vit. p. 92.

⁽¹²⁾ Grut. o. 151—158.